

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Quibus Diis equi sacri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

statum fecimus. Feræ reliquæ vitas animantium omnes ostendere videntur. Saxum, terræ firmam & stabilem sedem, sua se soliditate continentem signat. Antrum deniq; ac nigra palla, ea plurima, quæ de rerum causis & originibus minus adhuc comperta delitescunt, ut in simulacris Ididis caput pedesque ex nigro lapide: de qua re dictum est alibi.

QUIBUS DIIS EQUI SACRI. CAP. XXXI.

Equus Martii sacer Romanis.

Quod vero Marti primum omnium sacer Equus esset, ex eo constat, quod Decembris Idibus illi Equus, qui à dextra victor fuisset, immolabatur. Dextera enim masculina ceneri diximus in Tauro, & mares animos Marti passim videmus attributus, de quo latius in pudendis virilis interpretatione, neque non in Scarabeo. Sacrificii vero hujus causam nonnulli putant, ut Martem hostia, quæ illi plurimum esset accepta conciliarent. Nam & Pausanias ait, Tyndarum raptæ filia injurias ulturum, cum Menelao marito procis aliis in locum unum convocatis, immolato prius Equo, ut bellum adversus Trojanos susciperent, juramento adegisse. Neque defunt, qui sacrum, quod Decembris Idibus fieri solitum dicebamus, Octobri mense factum autem: eaq; de causa Equum eum Octobrem itidem appellatum, fuisseque non levem Romæ de capite ejus contentionem inter Suburrantenes & Sacravieses, ut id scilicet in Regiæ pariete, illi ad Turrim Maniliam affigerent. Utcunque vero, Equus panibus caput redimitum habens, Octobribus Idibus pro frugibus in campo Martio Maçtabatur. Ideo vero Equum potius quam Bovem immolabant, quia Equus animal bello dicatum, ad frugum potius perniciem, quam auctum, spectare videbatur: Bos vero ad frugum proventem & commoditatem natus. Quin etiam authores sunt, Equos à Romanis non ideo maçtari solitos, ut Martem sibi conciliarent, sed ut supplicium ex eo summerent, per quem constat Trojam fuisse captam, unde se oriundos illi profitebantur. Sed enim perfrigida & jejuna admodum calumnia hæc mihi videtur in Romanum nomen: ut populus tot virtutum insignis, immeritum animal quotannis ita multarent, quique gravissimas injurias hostibus sepe condonare soliti essent, uni huic immortalis in Equos odio tam pertinaciter inhaerent. Lacedæmonii vero, ut Festus afferit, Equum ventis in monte Taygeto soliti sunt immolare, eundemq; ibidem adolere, ut cinis ventorum flatu per fines quam latissime dispergeretur. Cæterum Pausanias Soli Equum in eo monte tradidit à Lacedæmoniiis maçtari solitum Perfarum more. Hinc Curioni Xenophon Equum donat, quem Soli sacrificet, cum eam apud Perfas esse Solis vicimam non ignoraret. Idem author est, apud Sauromatas Equos ad sacra, & ad cibos ali: unde apud Epigrammatarium nostrum;

Veni ab epero Sarmata passus Equo.

Nempe Martialem lib. 1. Epigram.

Sarmatas enim Romani dicunt, quos Græci Sauromatas, ut Plinius libro quarto. Apud Stephanum diversi sunt populi, quamvis utraque gens Scythica. Apud Salentinos Jovi dicatus Equus, vivus in ignem conjiciebatur, perinde ac Rhodii quotannis quadrigas Soli consecratis in mare jaciebant: quod vulgatum est eum tali vehiculo circumvehi mundum. Uti etiam in Illyrico, ea de causa, quod Tridentis icu terra Equum excierit, quatuor Equos nono quoque anno marinis fluctibus habendos jaciebant. Apud Philostratum in Heroicis, legas pullum Equinum coloris albi, & fræni festorisque adhuc ignarum, Soli sacrificandum pro victoria assequenda, idque suafu Palamedis perterritis aliquando Græcis, quod Solis deliquium, dum circumfident Trojam, inspexissent. Has quasdam veluti phaleras Equo libuit addere, quas sumptu nostro comparatas si quis approbaret, iis uteretur: qui vero ornatum alium expetiverit, vel ex aliis quærat, vel impensa sibi comparet sua.